

Σήκωσε τον Σταυρό σου και ακολούθησε τον Χριστό.

Απόσπασμα ομιλίας Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας

Τι σημαίνει να σηκώσουμε τον σταυρό μας;

Ο Κύριος λέει ότι ό καθένας από μας πρέπει να σηκώσει τον δικό του σταυρό.

Τι σημαίνει αυτό; Ποιος είναι αυτός ό σταυρός; Για τον καθένα ό σταυρός είναι διαφορετικός και αυστηρά προσωπικός, διότι για τον καθένα ό Θεός έχει ετοιμάσει τον δικό του σταυρό.

Έχει μεγάλη σημασία να καταλάβουμε ποιος είναι ό δικός μας σταυρός, να ξέρουμε ότι έχουμε σηκώσει εκείνο ακριβώς τον σταυρό πού μας προτείνει ό Θεός. Είναι πολύ επικίνδυνο να επινοούμε σταυρούς για τον εαυτό μας. Και αυτό δυστυχώς το βλέπουμε συχνά.

Για την πλειοψηφία των ανθρώπων ο Θεός έχει ετοιμάσει τον σταυρό της ζωής μέσα στον κόσμο, τον σταυρό της οικογενειακής και της κοινωνικής ζωής. **Αλλά πολλές φορές άνθρωπος πού αποφάσισε να αρνηθεί τον εαυτό του και να ακολουθήσει στην ζωή του την οδό του Χριστού δεν πετυχαίνει τίποτα επειδή επινοεί για τον εαυτό του σταυρό πού του φαίνεται πιο σωστός. Νομίζει, παραδείγματος χάριν, ότι για να σωθεί πρέπει να γίνει μοναχός ή να πάει στην έρημο.**

Αυτόν όμως το δρόμο ό Θεός τον ετοίμασε για πολύ λίγους, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν σταυρό πού οι ίδιοι ούτε καν τον θεωρούν σταυρό και όταν τον σηκώνουν δεν καταλαβαίνουν ποιο βάρος έχουν στους ώμους τους.

Ποιο σταυρό έχουν οι περισσότεροι;

Έναν σταυρό απλό, όχι τέτοιο πού σήκωσαν οι άγιοι μάρτυρες και πού σήκωναν όλη τη ζωή τους οι όσιοι πατέρες στην έρημο. Εμείς έχουμε άλλο σταυρό.

Ή ζωή μας, ή ζωή όλων των ανθρώπων, είναι θλίψη και πόνος. Και όλες αυτές οι θλίψεις στην κοινωνική και την οικογενειακή ζωή μας είναι ο σταυρός μας.

Ό αποτυχημένος γάμος, ή ανεπιτυχής επιλογή του επαγγέλματος, δεν μας προκαλούν αυτά πόνο και θλίψη; Δεν πρέπει ό άνθρωπος πού τον βρήκαν αυτές οι συμφορές να τις υπομένει; Οι σοβαρές ασθένειες, ή περιφρόνηση, ή ατιμία, ή απώλεια της περιουσίας, ή ζήλεια των συζύγων, ή συκοφαντία και όλα γενικά τα κακά πού μας κάνουν οι άνθρωποι, όλα αυτά δεν είναι ό σταυρός μας;

Ακριβώς αυτά είναι ό σταυρός μας, σταυρός για την μεγαλύτερη πλειοψηφία των ανθρώπων. Αυτές είναι οι θλίψεις πού υποφέρουν οι άνθρωποι και όλοι μας πρέπει να τις σηκώνουμε, αν και οι περισσότεροι δεν το θέλουν. Άλλα ακόμα και οι άνθρωποι πού μισούν τον Χριστό και αρνούνται να ακολουθήσουν το δρόμο του και αυτοί ακόμα σηκώνουν το δικό τους σταυρό του πόνου.

Ποια είναι ή διαφορά μεταξύ αυτών και των χριστιανών;

Ή διαφορά είναι ότι οι χριστιανοί με υπομονή σηκώνουν τον σταυρό τους και δεν γογγύζουν κατά του Θεού.

Ταπεινά με χαμηλό το βλέμμα σηκώνουν μέχρι το τέλος της ζωής τους το δικό τους σταυρό ακολουθώντας τον Κύριο Ιησού Χριστό. Το κάνουν για τον Χριστό και το Ευαγγέλιό του, το κάνουν από θερμή αγάπη προς Αυτόν, γιατί όλη την σκέψη τους είχε αιχμαλωτίσει ή διδασκαλία του Ευαγγελίου.

Για να κάνει πράξη τη διδασκαλία του Ευαγγελίου, για να ακολουθήσει την οδό του Χριστού, ό άνθρωπος πρέπει ταπεινά και ακούραστα να σηκώνει τον σταυρό του, να μην τον βρίζει αλλά να τον ευλογεί. Τότε μόνο τηρεί την εντολή του Χριστού, γιατί είχε, αρνηθεί τον

εαυτό του. Σήκωσε τον σταυρό του και ακολούθησε τον Χριστό, τον ακολούθησε σ' ένα μακρινό δρόμο, σ' ένα δρόμο για τον οποίο ο Κύριος είπε, ότι στην Βασιλεία των Ουρανών οδηγεί τεθλιμμένη οδός ή αρχή της οποίας είναι ή στενή πύλη. Και εμείς θέλουμε να είναι ή οδός της ζωής μας ευρύχωρη, χωρίς λάκκους, πέτρες, αγκάθια και λάσπη. Θέλουμε να είναι στρωμένη με λουλούδια. Και ο Κύριος μας δείχνει μία άλλη οδό, την οδό του πόνου. Αλλά πρέπει να ξέρουμε ότι σ' αυτό το δρόμο, όσο δύσκολος και να είναι, αν με όλη την καρδιά μας στραφούμε στον Χριστό, τότε ο Ίδιος με έναν θαυμαστό και ανεξήγητο τρόπο μας βοηθάει. Μας στηρίζει όταν πέφτουμε. Μας δυναμώνει και μας παρηγορεί.

Όταν ακολουθήσουμε αυτό το δρόμο, ο οποίος στην αρχή μόνο μας φαίνεται δύσκολος, όταν αισθανθούμε τη χάρη του Θεού πού μας δυναμώνει σ' αυτή την πορεία, τότε με χαρά και ταπείνωση θα σηκώνουμε τον σταυρό μας και θα πορευόμαστε με βεβαιότητα επειδή γνωρίζουμε ότι έτσι μας ανοίγεται ή είσοδος στην Βασιλεία των Ουρανών.

Αυτό λοιπόν σημαίνει να μισήσουμε την ψυχή μας – να μισήσουμε την ακαθαρσία της, να αρνηθούμε τον παλαιό μας άνθρωπο, για να σώσουμε την αθάνατη ψυχή μας πού ο προορισμός της είναι ή κοινωνία με τον Θεό.

Αυτός πού με τέτοιο τρόπο θα χάσει την ψυχή του, θα την σώσει και θα είναι με τον Χριστό;

Να μας αξιώσει όλους ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός της αιώνιας και ένδοξης ζωής μαζί Του, με τον Πατέρα Του και όλους τους αγγέλους.

Πηγή : <https://www.vimaorthodoxias.gr>